

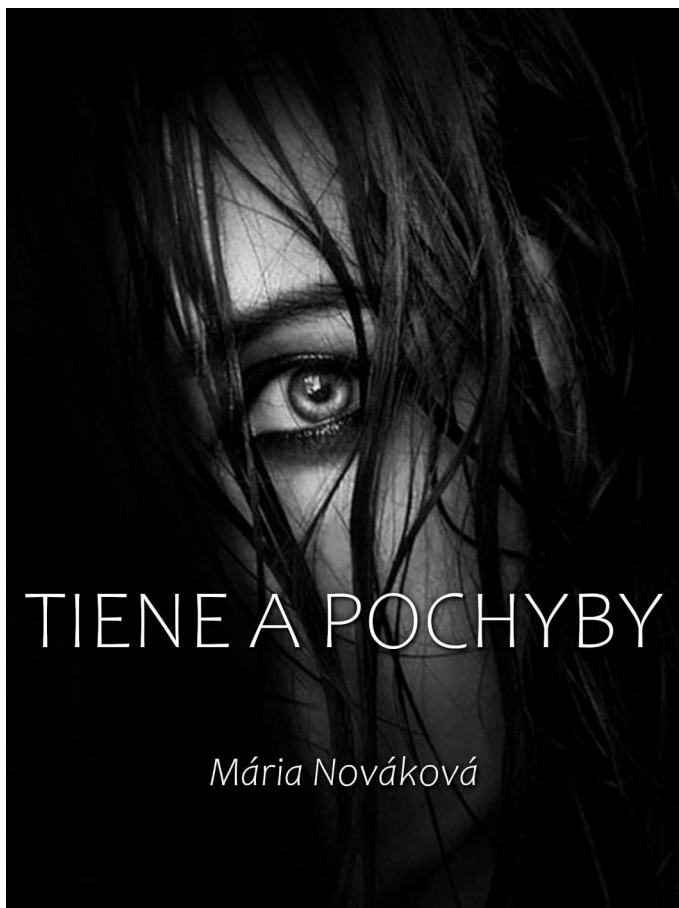
Tiene a pochyby

Mária Nováková

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
<u>Mária</u> <u>Nováková</u>	<u>Greenie</u> <u>knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-</u> <u>ND</u>	<u>Prvé (2024)</u>	<u>Stanislav</u> <u>Hoferek</u>

O knihe

Občas príde deň, keď sa všetko zomelie. V priebehu jedného dňa sa všetko naraz vyplaví. Silný prúd silných myšlienok, ktoré je možné zapísať a dostať z hlavy von. Presne toto sa stalo 12.8.2024, keď v priebehu krátkeho času vznikla väčšina tejto krátkej poetickej knihy.

Krátke verše, voľne nadväzujúce svojou formou na predošlú zbierku Minibásne, sú zamerané na osobné pocity a všetky tiene a pochyby, ktoré prinášajú ľudia a ich vlastnosti a nedokonalosti. Jedno z najčastejších slov v knihe je nenávisť, a to predovšetkým pre to, čo všetko so sebou prináša.

Obsah

Tiene a pochyby.....	1
O knihe.....	2
Obsah.....	4
Namiesto úvodu #1.....	6
Namiesto úvodu #2.....	7
Brána do beznádeje.....	8
Pod' so mnou do nikam.....	9
Slobodná.....	10
Etna.....	11
Kráčame do stoky.....	12
Kráčame do stoky (2).....	13
Kráčame do stoky (3).....	14
Som na stupni víťazov.....	15
Posledná cigareta.....	16
Posledná cigareta (2).....	17
Arzénová krásavica.....	18
Pochvala.....	19
Čudná prvá línia.....	20
Čudná prvá línia (2).....	21
Najhoršie peklo.....	22
Hormonálne nestabilná.....	23
Malá, slušná temnota.....	24
Najlepšie peklo.....	25

Prečo?.....	26
Dusím sa.....	27
Dusím sa (2).....	28
Dusím sa (3).....	29
Ambasáda pekla.....	30
V tieňoch a pochybách - chaosová báseň o poriadku.....	31
Pokoj medzi ľuďmi.....	32

Namiesto úvodu #1

Každý má niečo vo svojom vnútri

lásku, ľudskosť i nenávisť

čo však zahynie v zabudnutí

a kto to potom opraví?

Namiesto úvodu #2

Nemá cenu hovoriť
čo všetko nemá cenu
niekedy sa nám otvorí
niekto, kto má len migrénu

Brána do beznádeje

Brána do beznádeje
je dnes zas dokorán
strážnik sa zase smeje
všetkým vám i všetkým nám

Každý má svoju celu
samota je zdieľaná
sme čísla, do Excelu
funkcia už bola poslaná

Pod' so mnou do nikam

Pod' so mnou do nikam
stratíme sa v púšti slov
len hlúpe kroky podnikám
som dušou nervóznou

Chyt' ma pevne za ruku
ktorú pred tebou skrývam
máš len jedinú záruku
že aj pred pravdou krívam

Slobodná

Od dnes som slobodná
od zajtra vláčim kríž
pozajtra spadnem do hovna
ktoré mi ešte len vymyslíš

Len slová nestačia
aj keď ich máš mraky
si ako dieťa, čo vytáča
do šialenstva, nech si hocijaký

Etna

Niečo zas horí v nás
beznádej kvitne na červeno
vo mne sa zapáli čas
keď si mi fúkal koleno

Žiadne škaredé pády zo schodov
chcela som ti dostať mozog z hlavy
zlosť sa stala mojou novou osnovou
nemáš srdce, možno si pre mňa pravý

Kráčame do stoky

Kráčame do neznámej stoky
sú tam sny, túžby, asi všetko
zničené tak ako Rázsochy
ja som hlúpa, ty si malé decko

Vo svetle svojich nedokonalostí
narážame do betónu a pletiva
to, že nič necítim, cítim v kosti
ty si pomalý, ja som lenivá

Kráčame do stoky (2)

Sedím na brehu potôčika
dar továrne pre prírodu
aj s mŕtvolou zajačika
ktorý si prišiel po vodu

Zničíme, čo zničiť chceme
na to máme talent či poslanie
koľkokrát sa ešte zasmejeme
kým nám príroda tresne po hlave?

Kráčame do stoky (3)

Smrdia mi nohy
trápia sa pľúca
v stoke sa brodím
na to som dnes súca

Povedala som niečo na niekoho
teraz sa sama plazím kanálmi
kto pravdu dnes ako veľmi ohol
a ako veľmi sú tí horší nad nami

Som na stupni víťazov

Stojím vďačne na stupni víťazov

žiadny súper, som len ja

nepôjdem do žiadnych obrazov

obyčajná, ale slobodná

Voda naplňa moje vedro

mám svoje rukavice a handry

nejaký čas tu nikto nebol

zas to očistím, to sú moje mantry

Posledná cigareta

Dym opúšťa moje telo
chce ísť von, do prírody
tak nech si ide a smelo
nevoniam ako jahody

Nevoniam vôbec, smrdí mi duša
nikotín mi má pomôcť zabudnúť
smrdia mi vlasy vtlačené do vankúša
túžim po Chanel, no mám tak na ortuť

Posledná cigareta (2)

Čakám na oslobodenie
zabíjam sa čakaním
nikotín si nespomenie
ani keď ho zapálím

Ničím si prsty
smrdia mi pľúca
bez neho skús byť
keď sa vykrúca

Arzénová krásavica

Arzén na pešiakov, smeč!

Od kráľovnej bolesti
kone neodcválajú preč
aj pod nich sa to zmestí

Smrť alebo sanitka
cieľ meniť neplánuje
tupá ako igelitka
na ktorú iný iba napľuje

Pochvala

Počujem krásnu pochvalu
až z hĺbky srdca
nesúdia knihu podľa obalu
ja na to nie som súca

Často som ich nemala
zvláštny zápach uznania
nezvykla som si od mala
tak som ich dávala z úzadia

Čudná prvá línia

Počúvam smutné správy
Adam, Beta, Cyril, Dáša
títo štyria a ďalšie otravy
každý na každého donáša

Mám byť sudca, kat či šerif
mám mať laso a gilotínu
neviem celkom čomu veriť
dajte do prvej línie inú

Čudná prvá línia (2)

Kartón, propaganda, sľuby
nepriateľ je tvoj nepriateľ
aj keď len svoju zem ľúbi
a ty si jedným z chápadiel

Smrť za 20 krokov, blahoželám
si dobrý panák, dobrá bábika
ostane po tebe syn, dcéra, žena
nič sa neboj, je to štatistika

Najhoršie peklo

Skladám lego z neúplnej stavebnice
chýbajú mi tie žlté a modré kúsky
postava nebude mať žiadne líce
namiesto nohavíc len halúzky

Chýba hlava ale má tri ruky
jednou vie dúfam rozmýšľať
dám to všetko do zásuvky
peklo ďalšiemu, kto sa chcel hrať

Hormonálne nestabilná

Som hormonálne nestabilná
každý deň a v každom čase
v lete, v zime, stále iná
navždy stratená v kompase

Neviem ani kde je sever
ak hej, tak sama sebe neverím
rozum vymením za hever
nech sa zdvihnem aspoň do perín

Malá, slušná temnota

Kýve na mňa, čarodejnica
všetko vie a už ma pozná
drzá a hlučná ako opica
jedna hrozná druhá hrozná

Sedím so svojou temnotou
slnko sa chce na nás pozrieť
máme svoje zbierky šepotov
temné plány necháme dozrieť

Najlepšie peklo

Čerti a veľkí démoni
majú dnes dobrú párty
nie sú tam tí oní
svätuškári z tej gardy

Nikto tu nikomu nekradne
každý má všetkého dosť
niekto vie, kto zase spadne
iný stále preklína minulosť

Prečo?

Mám v mladom tele starú zlobu
hnevám sa, dýcham v čierňave
čakám, kým sa všetci nenazobú
aj ja sama už mám na mále

Živím agresivitu agresívne
viem, komu skazím predstavivosť
aj keď si len dobro prosíme
najväčšou zbraňou vie byť úprimnosť

Dusím sa

Dusím sa
plačem
už neviem
kam ísť

Som sama
skáčem
na vlak
menom nenávisť

Dusím sa (2)

Nemám platný lístok

stále som človek

viem celkom isto

že som hlavne oblek

Nenávisť netreba

ale povedz to mojim citom

nepôjdem nikdy do neba

skôr do pece, s magnezitom

Dusím sa (3)

Dusím sa a dusím iné duše
ani ich neviem spočítať
hryzú zatiaľ len svoje vankúše
na iné nemajú vodičák

Bude to horšie, mám veľkú moc
dusiť dobre v každej bytosti
diabol mi dnes praje dobrú noc
píšem zoznam, ktorých skoro pohostí

Ambasáda pekla

Tá, ktorá stále plače
skoro nikdy sa nesmeje
zvyknutá na bodľačie
a na poslanie do prdele

Zničí svoju krehkú škrupinu
vytvorí ambasádu pekla
aj obeť treba meniť, stále inú
ona dospela, s ľudskosťou sekla

V tieňoch a pochybách - chaosová báseň o poriadku

Moje miesto, moja pravda
sedím v tieňoch, na pochybách
teraz vieš to, moja hanba
malý človek, malá ryba

Veľký svet na malej mape
malé ryby nech idú z cesty
tvoje slová - piate cez deviate
nech sa tu nenávisť dobre zmestí

Pokoj medzi ľuďmi

Chcem len pokoj medzi ľuďmi
nemyslím, že chcem tak veľa
aby sme ostali k sebe vľúdni
pozeráme sa ako teľa na teľa

Kto má viac za svoju prácu
kto ešte viac za nenávisť
kto nám zajtra berie prácu
kto dostane všetko za nenávisť
Kto nám ničí našu prácu
kto nám odporúča nenávisť
kto dá do každého riadku prácu
alebo svoju veľkú lásku - nenávisť

Nevieme kam ísť, či vľavo či vpravo
všetko je podľa niekoho nesprávne
hýbeme hlavou či treba hýbať hlavou
máme byť ovce, skutočne či obrazne?